

ZWERVERSLIEFDE deel 22

Simon Lemm glimlachte tevreden in de spiegel van de garderobe van Sociëteit de Blauwe Kring. De clubavond was al ver gevorderd en alles liep op rolletjes. Zijn vaste partner Bram van Noord had voor deze avond afgezegd en het was voor Simon nog best moeilijk geweest om een geschikte vervanger te vinden. Uiteindelijk was het hem gelukt om Erik Roodgoed te strikken. Hij had nog even gearzeld om Roodgoed te vragen. Dit omdat deze voormalige topspeler was gestopt door een aantal aanvaringen met het 'fenomeen' Hein Dubbeldam (zie deel 10).

Roodgoed was aan de telefoon echter heel stellig geweest: "De laatste keer bij u aan tafel heeft me veel goed gedaan, mijnheer Lemm. Ik ben sinds kort weer begonnen met spelen en het bevalt uitstekend. Ik wil u graag deze dienst bewijzen!"

"Ik kan niet garanderen dat we een tafel tegen Hein Dubbeldam kunnen ontlopen," had Simon nog als aanmerking gegeven.

"Dat kan me niet schelen," kwam meteen het resolute antwoord. "Hij kan me niets meer doen. Het lijkt me juist wel aardig als we tegen hem moeten spelen!"

Zo gezegd, zo gedaan en nu was de clubavond al een heel stuk voorbij en was het een genot om met Roodgoed samen te spelen. Tot Simon's verbazing bediende de toch wat ouderwets ogende man zich van een zeer avontuurlijke biedstijl die meer paste bij een roekeloze jongere. Maar dat lag Simon wel en hij onderkende Roodgoed's uitspraak: "Er moet wel wat te spelen overblijven, jongeheer Lemm"

Simon voegde zich vanuit de garderobe weer bij zijn partner die bij de bar al een tijdje probeerde de aandacht van barman Ko te vangen.

"Hij is weer verdiept in een innerlijke dichtregel," denk ik.

"Dat geeft niet, Erik", zei Simon. "Grappig trouwens, die middenscore op het vorige spel!"

"Ja," zei Roodgoed. "We waren iets te enthousiast, maar het afspelen ging wel lekker."

Aan de vorige tafel hadden de twee onvervaard 6♠ bereikt maar waren net zo onvervaard een down gegaan. Het bleek een middenscore omdat een groot aantal spelers al in 4♠ waren gesneuveld.

"Niet zenuwachtig voor de laatste tafel?", vroeg Simon omdat deze tafel tegen Hein Dubbeldam en zijn nieuwe jonge partner Nigel Langebroek zou gaan.

"Laat maar komen," lachte Erik Roodgoed.

En zo ging het gelegenheidspaar, nog steeds zonder drankje overigens, op weg naar een gedenkwaardige laatste tafel.

Hun tegenstanders waren al aanwezig op tafel A7 en hoewel de jonge Nigel wel even vluchtig hun kant opkeek werden ze verder volkomen genegeerd door Hein Dubbeldam. Deze was net bezig om zijn partner een lesje te lezen over het spel daarvoor.

"Daarom moet je altijd in de tripple renonce terugspelen," doceerde Dubbeldam.

"Luister je wel, Nigel? Als je je aandacht er niet bij houdt scoren we helemaal niks! Ik verwacht aan deze laatste tafel een paar toppen, hoor je?"

Simon en Erik gingen zitten en stelden zich voor aan de 17 jarige Nigel, die schichtig naar hen glimlachte.

“Ja, ja”, zei Hein Dubbelman. “Laten we gaan spelen, het heeft wel heel lang geduurd voordat jullie er waren. Jij bent zeker niet meer gewend om op de klok te spelen, Roodgoed?”

Simon keek om zich heen en zag dat nog niemand aan de laatste tafel was begonnen. Dit hoorde gewoon weer bij het ‘koude oorlogstoneelstukje van ‘magere’ Hein.

“Ook een goede avond”, zei Simon. “Gaat het een beetje,” vroeg hij aan Nigel die zichtbaar ongelukkig en ook een beetje nukkig voor zich uit keek. Voordat de jongen kon antwoorden zei Dubbelman: “Hij heeft nog geen ervaring en dat kost bakken vol punten. Ik zal er zelf nog een schepje bovenop moeten doen.”

Na een rustig begin kwam er op het tweede spel ineens veel leven in de brouwerij.

Oost (Nigel) opende 1♣ en west antwoordde 1♦. Simon op de noordplaats had heel de avond al gedurfd geboden en waagde een 1SA tussenbod. Dit gaf een 5 kaart schoppen en een 4 kaart harten aan. Dit leidde uiteindelijk tot 3♥ wat door Hein Dubbelman smakelijk gedoubleerd werd.

Dit was het biedverloop:

West	Noord	Oost	Zuid
-	-	1♣	pas
1♦	1SA	pas	2♥
2SA	pas	pas	3♥
doublet	a.p.		

♠H9754

♥8632

♦A5

♣H3

♠AT62

♥AHT

♦T9742

♣7

♠VB83

♥VB

♦V86

♣AT95

♠-

♥9754

♦HB3

♣VB8642

Dubbelman kwam, nog steeds grijnzend, uit met ♣7 en Erik Roodgoed aanschouwde de dummy. “Wat een zootje,” dacht hij. “Maar misschien kan ik iets met de klaverenkleur doen.” Hij zette een kleintje in de dummy en Nigel verdedigde goed door de slag te laten lopen. “Niemand van de tegenpartij heeft schoppen geboden,” ging Roodgoed verder met zijn analyse, “Dus die zullen vier om vier zitten, ook is de ruitenkleur niet herboden of gesteund, dus ik denk dat ik wel uit kan gaan van een 3-2

zitsel van de troeven. Ik ben vrijwel kansloos, behalve als ik de klaveren kan ontwikkelen.” Zogezegd vervolgde hij met een kleine klaveren, die via de heer naar het aas liep. Dubbelman gooide een afwijzende ruiten af. Nigel Langebroek zat meteen in een moeilijk parket. Schoppen naar de heer in de dummy leek niet aantrekkelijk en zijn partner had niets in ruiten. Nigel keek wat onzeker om zich heen en legde ♥V op tafel en toen die hield ook ♥B. ‘Magere’ Hein moest deze slag wel overnemen, incasseerde ook de laatste troef en overzag het slagveld. Dit waren de laatste 8 kaarten:

	♠H9754	
	♥8	
	♦A5	
	♣-	
♠AT62		♠VB8
♥-		♥-
♦T974		♦V86
♣-		♣T5
	♠-	
	♥9	
	♦HB3	
	♣B864	

Wat west ook deed het contract was altijd gemaakt. Dit realiseerde Dubbelman zich ook. Hij vervolgde nog met een duivelse ♠6, maar voor Roodgoed was het essentieel om te weten waar ♠A zich bevond dus hij zette de heer in de dummy en die hield. Het spel was voorbij. De leider kon nu een ruiten weggooien, oversteken naar ♦A en de klaveren vrijtroeven. Met alleen nog vrije klaveren en een troef was 3♥ gemaakt! Maar Erik Roodgoed deed dat niet! Hij keek Hein Dubbelman lang aan en troefde ♠H met zijn laatste troef! Dubbelman veerde op...Was zijn tegenstander eindelijk seniel geworden? Erik glimlachte, troefde een klaveren met de laatste troef op tafel, incasseerde ♦A en nam de snit op ruiten vrouw. Door het uittellen van de hand (Dubbelman had al 11 punten laten zien) wist hij dat die zeker goed zat en claimde alsnog 3♥ gedoubleerd contract. ‘Magere’ Hein zeeg weer terug in zijn stoel, maar kwam meteen daarna weer vlammend overeind. “Hoe is het mogelijk dat je troef terug speelt, partner?” riep hij. “Schoppen of desnoods ruiten is al genoeg om ze down te spelen!”

Nigel stotterde: “Maar ik moest tegen gedoubleerde deelscores toch zo snel mogelijk met troef komen?” De jongen begon steeds ongelukkiger te kijken. Hij had zich nogal wat voorgesteld van deze wedstrijd, maar het was allemaal niet meegevallen. Vooral ook omdat zijn partner hem al de hele avond de les had gelezen.”

“Nou mensen,” zei Roodgoed terwijl hij de rood aangelopen Nigel een knipoog gaf. “We moeten nog een spelletje en het is al laat! Trouwens Hein, misschien moet je om je partner te beschermen de tweede klaveren wel introeven met ♥A..”

Nu liep ook Hein Dubbelman rood aan en met een samengeknepen mond pakte hij het volgende spel.

(wordt vervolgd..)

